

Doel voor ogen
Blindenprojecten Azië

NIETWISBRIF

Nummer 9, april 2009

www.doelvoorogen.nl

Braille Without Borders

april 2009

Na twee jaar bouwen, inrichten en voorbereiden is afgelopen januari het derde project van Braille Without Borders, het Internationaal Instituut voor Sociale Ondernemers (IISE), in Kerala, Zuid-India, van start gegaan.

Na twee dagen heen en weer rijden tussen de campus en het vliegveld was de hele ploeg van 24 gemotiveerde deelnemers uit 14 verschillende landen compleet. De 11-maanden durende opleiding aan het IISE is bedoeld voor blinde en slechtziende mensen, die in hun eigen of andere landen positieve veranderingen willen bewerkstelligen en hun eigen sociale projecten willen opzetten, zoals BWB in Tibet heeft gedaan en doet.

De deelnemers zullen worden opgeleid in management, fondsenwerving, pr-activiteiten, projectplanning, computertechnologie, Engels, communicatie en sociale vaardigheden. Na de opleiding zullen ze in staat zijn om voor hun rechten te strijden, te onderhandelen met overheidsinstanties en te helpen om de houding ten aanzien van gemarginaliseerde groepen in de maatschappij te veranderen door het opzetten van sociale projecten.

Wat al deze mensen verbindt, is dat ze door het overwinnen

van allerlei obstakels in hun leven, uitstekende voelhorens hebben gekregen voor de sociale problemen in hun land, en dat ze in hun strijd tegen dagelijkse discriminatie voldoende kracht en zelfvertrouwen hebben ontwikkeld om problemen in hun eigen omgeving te willen oplossen.

Frontpage The Hindu 14-02-2009

IISE selectieproces

Om voor de IISE geselecteerd te kunnen worden moeten de kandidaten een hoge mate van motivatie en inzet meebrengen, en moeten zij een duidelijke visie hebben op de manier waarop zij zich in hun omgeving maatschappelijk in willen zetten. Daarnaast moeten zij kennis hebben van mobiliteitsvraagstukken en adequate kennis van de Engelse taal.

De prangende vraag was, hoe kom je erachter dat een kandidaat niet alleen mooi kan praten, maar ook de kracht en de intelligentie heeft en gemotiveerd is om een sociaal project te realiseren? Paul en Sabriye hadden assistentie nodig van iemand met ervaring op het gebied van telefonische interviews. Zo viel hun oog op de psycholoog Thomas Hill, een vriend die ze al geruime tijd kennen. Hij en zijn vrouw Constanze verklaarde gaarne bereid te zijn om de kandidaten beter te leren kennen. Constanze en Thomas Hill zijn allebei blind en hebben veel ervaring met persoonlijke interviews.

De meestbelovende sollicitaties werden aan het Oostenrijkse selectiecomité voorgelegd, en door middel van twee intensieve gesprekken werd een eerste groep van deelnemers geselecteerd.

Om enigszins een beeld te geven van de deelnemers, willen we twee van hen aan het woord laten.

गणेशाय नमः ॐ कर्मणि ५३५३

Yoshimi Horiuchi uit Japan, 25 jaar

'De dag na mijn geboorte ontdekte mijn ouders al dat ik blind was. Ik was de enige blinde in de familie, maar mijn familie heeft alles voor me gedaan wat in hun vermogen lag. Ik heb de lagere school gevolgd op de plaatselijke blindenschool en op mijn 15e ben ik in mijn eentje naar Tokyo gegaan naar the National School for the Blind. Tijdens mijn studie aan de universiteit heb ik ook een jaar doorgebracht op de Thammasat University in Bangkok, Thailand.

Daar drong het tot me door dat ik, alleen omdat ik in Japan was geboren, ontzettend veel kansen heb gehad, ook al was ik de dochter van een boer. Door meerdere langdurige verblijven in Thailand, ontdekte ik dat ze prachtige wetten en voorzieningen en buitengewoon succesvolle en goed geoutilleerde opleidingsinstituten voor blinden hebben. Maar op het platteland bleek dat de houding tegenover blinden nog steeds erg bekrompen is. Ouders denken vaak dat het zinloos is om hun kinderen naar verafgelegen blindenscholen te sturen om opgeleid te worden. Het zijn blinde kinderen/volwassenen met

een gebrek aan zelfvertrouwen en onafhankelijkheid, omdat ze voortdurend worden beklaagd en anders dan anderen worden behandeld.

Mijn droom is daarom om het gevoeliger maken van mensen en hen bewust te maken voor de situatie van blinden en slechtzienden in Thailand, zodat de blinde mensen gelijke kansen krijgen als ziende mensen voor het volgen van onderwijs.

Vanwege de ligging van Thailand is het misschien ook mogelijk om een dergelijke bewustzijns campagne uit te breiden naar de buurlanden. Een manier om dat te doen

- zou een bibliotheekbus voor zowel ziende als blinde mensen kunnen zijn, die door het land rijdt.
- Door het aanbieden van sociale voorzieningen en activiteiten aan de gemeenschap, kan niet alleen het belang van onderwijs en alfabetisering worden gepropageerd, maar ook een plek worden geboden om mensen met een handicap aan te moedigen om volledig aan het maatschappelijke leven deel te nemen.

Eric Ofori uit Ghana, 48 jaar

'Op de lagere school in Sameraboi werd duidelijk dat ik vanwege mijn oogafwijking problemen kreeg om het onderwijs te volgen. Ik kon het schoolbord niet zien en kreeg steeds meer aanmerkingen van de onderwijzers, maar ik had niet de moed om de waarheid te vertellen. Toen ik 10 jaar was, werd mijn oogprobleem erger. Ik werd uiteindelijk geopereerd en veel later nog een keer en nu zie ik nog voor 30%, maar mijn ogen zijn altijd droog en ik moet ze constant indruppelen om te kunnen blijven zien, de traanklieren functioneren niet meer.

Na een opleiding op het Rehabilitation Training Centre kon ik op mijn twintigste een baan krijgen als handvaardigheidsleraar. Maar ondertussen sloot ik me ook als vrijwilliger aan bij de Ghana Association of the Blind (GAB) en werd later secretaris van de regio Volta. En dat was hét keerpunt voor mij. Het drong tot me door dat je nooit te oud bent om te leren. Die positieve houding hielp me om een actieve rol te gaan spelen om maatschappelijke erkenning voor GAB-Volta te krijgen.

Door de vaardigheden die ik bij het GAB opdeed, leerde ik meer opkomen voor mezelf, het heft in eigen handen te nemen en durfde ik vooruit te gaan kijken.

Door mijn eigen doorstane lijdensweg kreeg ik meer empathie voor mijn gehandicapte medemensen en voelde me meer bij hen betrokken. Gehandicapten hebben geen medeleven nodig, wat hen mondiger maakt en het heft in eigen handen laat nemen, is economische onafhankelijkheid. Ik werd tot president van GAB-Volta gekozen en we hebben o.a. het volgende bereikt: de aanschaf van 450 blindenstokken,

- de opzet van 10 districtsafdelingen, 3 districtskantoren, en infrastructurale ondersteuning van de Duitse Ambassade in Ghana. En we hebben zelfhulpgroepen opgezet. Omdat blinden/slechtzienden vaak niet door hun familie worden ondersteund, bieden deze groepen steun en vertrouwen om kleine ondernemingen op te zetten en ze zijn daar ook heel succesvol in gebleken.
- Mijn droom is dat mijn regio in alle opzichten onafhankelijk wordt. Dat de mensen, vooral de blinden en slechtzienden, in de regio Volta vaardigheden ontwikkelen om kleine ondernemingen op het platteland op te zetten en ICT-opleidingen krijgen die allebei tot economische onafhankelijkheid leiden, zodat ze het heft in eigen hand kunnen nemen en erkenning en een plaats in de maatschappij kunnen krijgen.'

५३५३ रम्य-पुस्तक उन्मुख

IISE opleiding

De opleiding IISE is niet met een universitaire opleiding noch met een managementsopleiding te vergelijken. Het is meer een verkenningsreis ter versterking van eigen vaardigheden, de ontwikkeling van ideeën en methodes om deze ideeën te realiseren.

De 11-maanden durende opleiding is onderverdeeld in vijf delen:

Fase 1: Welkom in de tropen

- Inleiding tot de IISE
- Uitwisseling van de verschillende doelstellingen
- Het leren kennen van de omgeving
- Leren kennen en bespreken van culturele achtergronden en tradities

Fase 2: Het vinden van mijn stem

- Communicatie
- Public Relations
- Omgaan met de media
- Toespraken, dramaopleiding en training in het spreken in het openbaar

- Fase 3: Praktijk en realiteit
 - Werken aan reële BWB-projecten
 - -- Aanpak van sociale, politieke en ecologische bewegingen
 - -- Opleiding op het gebied van management en leidinggevende functies
- Fase 4: De "wilde wereld"
 - -- Stages in verschillende projecten
 - -- Evaluatie

- Fase 5: De horizon is de limiet
 - -- Voorbereidingen treffen voor de realisatie van de eigen ideeën en voorstellingen
 - -- Finale van de cursus dmv een public speech over een eigen gepland project

Lhasa

Nyima en Yudon over het centrum in Lhasa:

Na de onlusten in maart 2008 is het weer rustig geworden in Tibet. Er komen wel weer wat toeristen, maar niet veel.

In de massagekliniek gaat het daarom ook niet zo goed als in 2007, maar Tashi en Tendsin hebben goede hoop voor 2009.

We hebben nieuwe kinderen opgenomen. In het begin waren ze een beetje schuchter, maar dat verdween al snel.

Leerlingen in Lhasa voelen aan een tactiel beeld

Veel van onze leerlingen zijn in het reguliere onderwijs opgenomen en de leraren zijn heel verrast en heel blij met de blinde kinderen, omdat ze snel leren. Vier leerlingen lopen nu stage in de massagekliniek en wonen ook in een huis buiten de school.

- Ngudup studeert muziek en zijn leraar is heel trots op zijn enige blinde leerling. Hij zegt dat veel ziende leerlingen zich niet echt voor een goede opleiding interesseren. Maar Ngudup neemt zijn opleiding heel serieus en heeft bovendien heel veel talent.

- Het afgelopen jaar hadden we twee vrijwilligers. Ze hebben ons erg geholpen. Lobsang is hier nog steeds. Zijn ouders willen graag dat hij 'echt' werk gaat doen, maar bij ons is hij, zoals hij zegt, gelukkig. Hij ziet ons als vrienden, ziet geen verschil tussen blinden en zienden en ergert zich aan mensen die zich schamen om met blinden door de stad te lopen.

Op 15 oktober hebben we de Dag van de Blinden voor de Potala gevierd. Dat doen we ieder jaar, maar dit jaar waren er niet zoveel mensen. In plaats daarvan hebben we daarom in de school een feestje georganiseerd en daar ook andere blinden bij uitgenodigd. Dit jaar hebben we ook de Internationale Dag van de Gehandicapten met een schrijfwedstrijd gevierd. Drie van onze leerlingen hebben de gouden, zilveren en bronzen medaille gewonnen. De wedstrijd was door de Tibet Disabled Persons Federation en de Handicapped International uitgeschreven.

- We hebben twee heel aardige nieuwe leraren uitgezocht en in dienst genomen. We hebben nu zes leraren. Twee van ons waren drie weken in Shanghai op een internationale school en hebben daarvandaan nieuwe onderwijsideeën meegenomen. Ze hebben veel over onze leerlingen verteld en iedereen was blij met deze uitwisseling.

Prijzen

Op 13 november 2008 ontving Sabriye samen met vier andere vrouwen de Goldene Bild der Frau 2008. Een prijs die wordt uitgereikt 'voor moed, kracht en naastenliefde.' Sabriye ontving als enige € 30.000 ter ondersteuning van de projecten in Tibet.

In 2008 ontving Braille Without Borders ook nog:
- in New York de Hands on Award van de National Braille Press
- in Linz, Oostenrijk, de Life Award, een soort Oscar voor gehandicapten. Sabriye ontving het bijbehorende beeldje uit handen van Geraldine Chaplin.
- Het tijdschrift International Talent Monthly, uitgegeven door het Chinese ministerie van Buitenlandse Zaken, heeft Sabriye aan de lijst van 15 meest invloedrijke buitenlandse personen in de afgelopen dertig jaar in China toegevoegd.

Onrust in Lhasa

Hoewel de onlusten in Tibet al weer lang achter de rug zijn, willen we u niet het verslag van Sabriye Tenberken uit juli 2008 onthouden

'In de ochtend van de 14e maart 2008, de dag van de opstand, werd ik om halfzes door CNN, een van de grootste Amerikaanse tv-kanalen, uit bed getrommeld. Een vrouwelijke stem vroeg me of ik al iets van onrust in Tibet gemerkt had. Zonder dat ik tijd had om me voor te bereiden, stelden ze me verschillende vragen. Ze wilde mijn mening over de huidige situatie en zou me een auto sturen om me naar de studio te brengen. Ik vertelde haar dat ik geen politieke mening over Tibet wilde geven, maar de vrouw reageerde niet op mij en ging vrolijk verder. Ik hoefde alleen maar iets over de situatie van de kinderen te zeggen en te bevestigen dat ik met het oog op de kinderen geen politiek commentaar wenste te geven. Zij kon hierbij dan beeldmateriaal laten zien en de werkelijke beelden zouden genoeg zeggen. Ik wilde alleen maar proberen om haar uit te leggen dat de mededeling geen politieke uitspraak te willen doen op zich al een politiek statement was. Terwijl ik dit haar duidelijk probeerde te maken, onderbrak ze me met de mededeling nu gelijk een auto te sturen. De vrouw wilde maar niet begrijpen dat we onder geen beding opmerkingen over het onderwerp Tibet wilden maken, dus heb ik uiteindelijk maar de verbinding verbroken. Ook bij het Duitse projectbureau kwamen de hele dag interviewverzoeken van televisie- en radiostations uit de hele wereld binnen. Om aan de druk van de hype te ontsnappen, maar ook uit bezorgdheid voor leerlingen en docenten in Tibet, hebben we besloten de rest van de USA-Blindsighttour te beëindigen en met Sybil's hulp zijn we terug naar Tibet gegaan. Om meer over de situatie in Lhasa te weten te komen, voerden we gesprekken met internationale getuigen. Een kinderarts die tijdens de rellen in Lhasa voor een organisatie had gewerkt, vertelde dat hij in een hotel nabij het centrum van de stad was toen het allemaal begon. Hij beschreef hoe agressieve mensen, jong en oud, zich door de straten verplaatsten met ijzeren

- staven en alles kort en klein sloegen. Er was een deaanslag op de moskee en een aanvalspoging op zijn hotel. Alle mensen hadden zich in hun hotelkamers verschanst, de badkuip voor de zekerheid gevuld met water en ijzeren staven om zich te verdedigen gepakt. De hele stad was bedekt met een dikke laag rook. Winkels waren leeg alsof er nog nooit iemand was geweest. Onze medewerkers herinnerden zich dat alles op vrijdag 14e maart om twaalf uur precies begonnen was. Zij zouden waarschijnlijk niet eens wat van de straatgevecht hebben gemerkt als niet plotseling van alle kanten, zoals vrienden, familie en overheidsfunctionarissen hadden opgebeld. Men zei: 'Je moet in de blindenschool blijven en niet de straat op gaan'. Maar niemand wist precies wat er gaande was. Je hoorde schreeuwen en sirenes, maar alleen op afstand. Gelukkig waren alle jongere leerlingen in de school en de oudere studenten in de massagekliniek. Je moet er niet aan denken wat er zou gebeuren als een van de blinden in de brandhaard van de rellen terecht was gekomen. Daarna kwam er een telefoontje vanuit de massagekliniek. De massagebegeleiders en studenten konden de kliniek niet verlaten. Nu was het hek van de dam. 'Het was echt beangstigend,' vertelde Yudon. 'We wilden naar de school, maar buiten was het oorlog'. Ze hoorden gehuil direct onder hen, op de Beijing Dong Lu. Toen ze het raam wilden opendoen, riepen ze dat het raam dicht moest blijven, want er werd geschoten en er was veel rook. Een paar blokken verder waren Chinese winkels in vlammen opgegaan. We waren bang dat de vlammen op de massagekliniek zouden overslaan. Nu, vier maanden later, is de rust weergekeerd. Het is wel erg dat de toeristen wegblijven. Veel hotels en restaurants hebben helaas moeten sluiten. We hopen dat er voor alle partijen een goede oplossing komt voor hun problemen.'

ཀམ་བུ་འཛུགས་པའི་མཁའ་མཚོ་ལྷན་ཁག་གི་འཕྲིན་

Op de school in Lhasa is de nieuwjaarsvakantie verlengd voor het geval er begin maart nieuwe onlusten zouden ontstaan. Op die manier zouden de leerlingen veilig thuis bij hun families zijn. Op 23 maart zijn de lessen weer begonnen.

Boerderij in Shigatse

Kassen

Vier van onze zes kassen zijn gerenoveerd door gebruikmaking van de zgn. Ladakh-methode.

Er werd van deze methode gebruikgemaakt, omdat de klimatologische omstandigheden op de Tibetaanse hoogvlakte erg veel lijkt op de extreem koude winters in Ladakh. De strenge winter vereist een externe afdekking om de tijdens de dag opgehoopte warmte 's nachts in de kas vast te kunnen houden. De externe afdekkingen waaiden ondanks kostbare verankeringen door de hevige winden weg en veroorzaakten daardoor aanzienlijke schade. Om ze weer op hun plaats te krijgen, moesten medewerkers het dak op, wat op zijn beurt ook schade veroorzaakte. Bij de Ladakhmethode is geen aanvullende winterafdekking nodig. Omdat er in de kassen geen pilaren meer aanwezig zijn, kan men van binnen een soort 'gordijnen' onder het plastic dak schuiven. Daardoor ontstaat een grote 'luchtkamer', die de hele kas isoleert. Ze kunnen tijdens het werk overdag makkelijk opzij worden geschoven en 's avonds weer gesloten. Ook beschermt deze methode tegen schade door de hevige stormen die Tibet jaarlijks van januari tot april teisteren.

Landbouw

Nog zes 'mu' (1 mu = 666,66 m², dus totaal 4000 m²) land werd voor landbouw gereedgemaakt. De voor landbouw beschikbare grond is nu toegenomen tot 96 mu (64.000 m²). De graansoorten die op dit land worden verbouwd, zijn: voorjaarstarwe, zomergerst, rogge, wintertarwe, haver, koolzaad (canola), zomergerst, en 2 soorten aardappels. Door de menging van de 'oogst' uit Ecosan-toiletten en de compostingsinstallatie is de aardappeloogst tot 32,8 ton toegenomen.

Veehouderij

- In de zomer zijn voor de koeien en paarden twee afdakken gebouwd om hen tegen de zon te beschermen. Met het weer in werking stellen en renoveren van een oude waterput is de watervoorziening voor onze dieren nu afgerond. Er werd een jonge stier gekocht, die nu de trotse vader van twee dochters en een zoon is.

Compostinstallatie

- De kinderen op de opleiding van de boerderij hebben hun nieuwe favoriete plek ontdekt: Mike's compost fabriek. En inderdaad is het echt gezellig in de magazijnen vol welriekende aarde. Fascinerend grijpen ze in de zachte hopen aarde en zijn verbaasd over de warmte. Sterker nog, het werkende compost is zo heet dat je er bijna je vingers aan brandt. Mike zit vaak met de kinderen thee te drinken en legt hen het wonder van compostering uit. Sinds de compostfabriek in de opleidingsboerderij een belangrijke rol speelt, gaat iedereen veel zuiniger met organisch afval om. Alles wordt nu gesorteerd, klein gemaakt en omgekeerd tot het uiteindelijk zwarte welriekende compostaarde wordt. In de compostingsinstallatie werd het afgelopen jaar meer dan 2 ton compost geproduceerd.

Boerderij in Shigatse

Afvalwaterverwerking

Om de natuur nog meer te beschermen, is er besloten om overal op de boerderij waar water wordt gebruikt, b.v. voor wassen, douchen, afwassen, de keuken etc, verzamelpunten voor grijswater te maken. Deze zijn gebaseerd op het concept van septic tanks met drie kamers. De derde kamer is alleen maar een voorraad-tank voor grijswater met een handmatige of elektrische pomp voor het extraheren van grijswater voor het gebruik in de kassen, bloementuinen, op de velden en - mag het? - voor een ijshockeybaan.

Kaasproductie

Een nationale supermarktketen met verschillende winkels in Tibet heeft zich bereid verklaard om onze zuivelproducten op de markt te brengen.

Daarvoor zijn controles vereist door de lokale gezondheidsautoriteiten, de nationale autoriteiten voor levensmiddelenhygiëne, een autoriteit voor milieubescherming en de belastingdienst. Vier controleurs van het ministerie van voedselveiligheid kwamen onverwachts langs. Ze waren zeer onder de indruk van wat ze zagen en verleenden de kaasmakerij en de boerderij een officiële vergunning voor het gebruik van een door de overheid verleend veiligheidslabel op onze producten. Het is natuurlijk een uitdaging om aan de vraag te kunnen voldoen en tegelijkertijd te blijven beantwoorden aan de kwaliteitsstandaard waarvoor we de ambtelijke goedkeuring hebben gekregen.

Biobakkerij

- Het gebouw van de nieuwe bakkerij is nu af en moet alleen nog worden ingericht en afgewerkt.
- Met de aanleg van de grond rondom de bakkerij waren we al wel begonnen, maar omdat de winter eerder inviel, zijn de seizoenarbeiders voor de viering van het nieuwe jaar al naar hun dorpen teruggekeerd. Hopelijk is alles in de zomer klaar, zodat de Tibetaanse biobakker uit Berlijn de opleiding kan starten.

Tapijtknoperij/breien

- Terwijl de productiemethoden hetzelfde zijn gebleven (traditionele Tibetaanse weefgetouwen, gebruik van natuurlijke kleuren, etc.) zijn we dit jaar in het project begonnen om wol rechtstreeks in de omliggende dorpen te kopen. Omdat we het kaarden en het spinnen van draad zelf doen, heeft dat het voordeel dat de tussenhandelaar wordt overgeslagen en we zelf meer controle op de kwaliteit van de garens hebben. Omdat de cursusdeelnemers vanwege het Tibetaanse nieuwjaar thuis bij hun ouders zijn, vullen onze medewerkers de lange winteravonden met het spinnen van garens rondom de kachel in de eetkamer, met een lekkere kop zoete thee erbij.

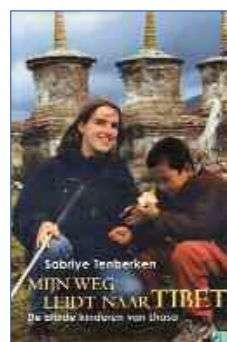

- 5 ex-leerlingen van de tapijtknoperij en breiopleiding wonen en werken inmiddels in Shigatse. Omdat het toerisme in 2008 sterk is teruggelopen en deze ex-leerlingen voor het eerst op eigen benen staan, heeft Braille Without Borders een microkrediet verleend dat ze in de komende drie jaar moeten terugbetalen.

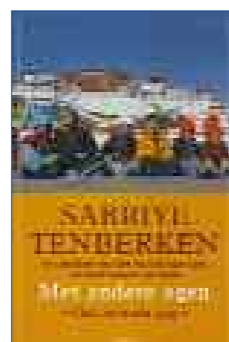
Nieuwe cursussen

- Muziek: de eerste stappen voor een afdeling Muziek zijn gezet. Ruimtes zijn al ingericht. Traditionele Tibetaanse drobnye's (Tibetaanse gitaren) en andere instrumenten zijn ook al aanwezig. Direct na de Lossar-vakantie zal Ngudup uit Lhasa aan zijn nieuwe job als muzikleraar beginnen.
- Engels: Een nieuwe Engelse leraar is voor de cursusdeelnemers en het personeel aangesteld.

Boeken en DVD

Boeken van Sabriye Tenberken zijn:
- "Met andere ogen"
ISBN: 9789058314536
- "Mijn weg leidt naar Tibet".
ISBN 90-5831-069-8
- "Tashis neue Welt",
ISBN 3-7915-1998-0

Voor wie Duits kan verstaan, is van Das siebte Jahr (Met andere ogen) in januari 2008 een audioboek uitgegeven door Verlagsgruppe Lübbe in Duitsland
ISBN: 978-3-7857-3442-1
(3-7857-3442-5)
Het bijzondere aan deze cd is dat hij helemaal door blinde (Duitse) kinderen is ingesproken. Blinden en slechtzienden kunnen de (luister)boeken van Sabriye Tenberken (Mijn weg leidt naar Tibet en Met andere ogen) ook op cd lenen bij:
Stichting Loket Aangepast-lezen,
Postbus 84010
2508 AA Den Haag
Tel.: 070 3381500

ཀམ་བུ་འཛོམས་པོ་

Tegen de adembenemende achtergrond van de Himalaya volgt Blindsight het aangrijpende avontuur van zes Tibetaanse tieners die proberen de Lhakpa Ri, een bergkam van 23.000 voet hoog aan de noordkant van de Mount Everest te beklimmen. Een gevaarlijke reis wordt al snel een schijnbaar onmogelijke uitdaging als je er rekening mee houdt dat de tieners blind zijn. Tibetanen gaan er vanuit dat blinden door demonen worden bezeten, waardoor de kinderen gemeden worden door hun ouders, geminacht door hun dorpen en verworpen door de maatschappij. Gered door Sabriye Tenberken - een blinde opvoedster en avonturier die de eerste school voor blinden in Lhasa oprichtte - nodigen de leerlingen de beroemde blinde bergbeklimmer Erik Weihenmayer uit om hun school te bezoeken, nadat ze de verhalen gehoord hebben over zijn verovering van Mount Everest. Erik trekt naar Lhasa en inspireert Sabriye en haar studenten Kyila, Sonam Bhumtso, Tashi, Gyenshen, Dachung en Tenzin om hen door hem te laten leiden naar een plek hoger dan ze ooit geweest zijn.

Blindsight is op DVD verkrijgbaar: Speelduur: 104 Min. EAN: 8717249473381

De nieuwsbrief kunt u ook per email ontvangen.

Stuur uw adres- en emailgegevens op naar doelvoorogen@gmail.com

Op de website www.doelvoorogen.nl kunt u alle nieuwsbrieven vinden die stichting Doel voor Ogen heeft uitgegeven.

Secretariaat stichting Doel voor Ogen

Dreef 13A

1861 TZ Bergen

072 - 5895967

E-mail: doelvoorogen@gmail.com

www.doelvoorogen.nl

KvK. 34109772

Financiële steun is zeer welkom op ABN - AMRO 53 92 38 120

onder vermelding van: Stichting Doel voor Ogen.

Doel voor ogen

Blindenprojecten Azië

De stichting is op geen enkele wijze politiek, religieus of anderszins gebonden.
Ons doel is het verlenen van materiële en immateriële steun aan blinden en slechtzienden.